

КЛІНІЧНА
ФАРМАКОЛОГІЯ ЯК
НЕВІД'ЄМНЕ
ДОСЯГНЕННЯ
ПОЗИТИВНОГО
РЕЗУЛЬТАТУ РОБОТИ
ЛІКАРЯ ТА ФАРМАЦЕВТА

Матеріали XIII Всеукраїнської
науково-практичної конференції з міжнародною
участю

Вінниця 2025

Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова
Кафедра клінічної фармації та клінічної фармакології
Кафедра фармакології
Українська асоціація клінічної фармакології та фармакотерапії

**«КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОГІЯ ЯК
НЕВІД'ЄМНЕ ДОСЯГНЕННЯ
ПОЗИТИВНОГО РЕЗУЛЬТАТУ
РОБОТИ ЛІКАРЯ ТА
ФАРМАЦЕВТА»**

**присвячену пам'яті д.мед.н., почесної
професорки ВНМУ Ольги
Олександрівни Яковлевої**

***"CLINICAL PHARMACOLOGY AS AN
INTEGRAL FACTOR IN ACHIEVING
POSITIVE OUTCOMES IN MEDICAL AND
PHARMACEUTICAL PRACTICE."***

Матеріали XIII Всеукраїнської науково-
практичної конференції з міжнародною участю

XIII All-Ukrainian Scientific and Practical Conference
with International Participation

Офіційний провайдер БПР на платформі
DOCTORTHINKING.ORG – ГО «Українська Асоціація
Клінічної Фармакології та Фармакотерапії»

Вінниця

13–14 листопада 2025 р.

Vinnytsia

13–14 November, 2025

Редакційна колегія:

д. мед.н. С.І. Семененко

д.мед.н. К.В. Півторак

КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОГІЯ ЯК НЕВІД'ЄМНЕ ДОСЯГНЕННЯ ПОЗИТИВНОГО РЕЗУЛЬТАТУ РОБОТИ ЛІКАРЯ ТА ФАРМАЦЕВТА» присвячену пам'яті д.мед.н., почесної професорки ВНМУ Ольги Олександрівни Яковлевої / Матеріали XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції за участю міжнародних спеціалістів з клінічної фармакології та фармакології, 13–14 листопада 2025 року. – Вінниця, ТОВ «Твори» – 133 с.

Матеріали конференції присвячено сучасним проблемам в Україні з актуальних питань клінічної та експериментальної фармакології, відповідно світовим стандартам. Серед представлених текстів значна частина публікацій присвячена протоколам та світовим рекомендаціям; вони повинні бути орієнтирами для впровадження з точки зору відповідностей індивідуальним особливостям пацієнтів. Наукові розробки вітчизняних учених спрямовані на створення перспективних для клінічних випробувань активних речовин з фармакодинамічними ефектами. Узагальнено досвід клінічних спостережень при фармакотерапії найбільш розповсюджених та соціально значущих захворювань (в кардіології, пульмонології, ревматології, гастроентерології, онкогематології, геріатрії тощо), з акцентом на визначення фармакодинаміки лікарських засобів, уточнення молекулярних механізмів їхньої дії, оцінки ефективності та безпеки, особливих умов взаємодії ліків, на тлі оптимальної комплексної фармакотерапії.

© Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова, 2025

<i>Іванишин В.В., Мельник А.В.</i>	
СТАТЕВИЙ ДИМОРФІЗМ ОБМІНУ ГІДРОГЕН СУЛЬФІДУ В НИРКАХ ЩУРІВ ЗА УМОВ ДІАБЕТИЧНОЇ НЕФРОПАТІЇ	34
<i>Іванчук О.В., Півторак К.В.</i>	
ПЕРЕБІГ АУТОІМУННОГО ТИРЕОЇДИТУ НА ФОНІ КОРЕКЦІЇ ДЕФІЦИТУ ВІТАМІНУ D	35
<i>Кіричук Я. А., Шупер В.О.</i>	
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА БЕЗПЕКИ ІНГІБІТОРІВ SGLT2 (ДАПАГЛІФЛОЗИН VS ЕМПАГЛІФЛОЗИН) У ПАЦІЄНТІВ З ХРОНІЧНОЮ СЕРЦЕВОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ БЕЗ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ	36
<i>Кондрацький Б.О., Качмарик Д.Л., Брагінець О.Г., Кондрацький Я.Б., Панас О.М., Винарчик М.Й., Новак В.Л.</i>	
ВАЛІДАЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДЕЯКИХ МЕТОДІВ КІЛЬКІСНОГО ВИЗНАЧЕННЯ КОМПОНЕНТІВ НОВИХ ІНФУЗІЙНИХ ПРЕПАРАТІВ	37
<i>Кондрацький Б.О., Качмарик Д.Л., Брагінець О.Г., Панас О.М., Винарчик М.Й., Новак В.Л.</i>	
ВПЛИВ БІЛКОВО-СОЛЬОВОГО ГІПЕРОСМОЛЯРНОГО РОЗЧИНУ НА РІВЕНЬ ГЛІКЕМІЇ В ЕКСПЕРИМЕНТІ	39
<i>Коновалова Н.В., Крикус О.Ю.</i>	
ВИКОРИСТАННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ OFF-LABEL	40
<i>Куруц М.В., Трефаненко І. В.</i>	
СУЧАСНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНГІБІТОРІВ ПРОТОННОЇ ПОМПИ В ПЕДІАТРИЧНІЙ ПРАКТИЦІ	41
<i>Лисенко Д.А., Бондарчук С.В.</i>	
НЕЙТРОПЕНІЧНА ЛИХОМАНКА У ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРИХ НА ФОНІ ЦИТОСТАТИЧНОЇ ТЕРАПІЇ	43
<i>Марчишин С. М., Волощук Н. І., Слободянюк Л. В., Будняк Л. І., Таран І. В., Ластовиченко Є. А.</i>	
ОБГРУНТУВАННЯ ФАРМАКОЛОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ СУХОГО ЕКСТРАКТУ З ЛИСТКІВ МАГОНІЇ ПАДУБОЛИСТОЇ	44
<i>Маслоїд Т.М., Колодницький А.В., Бичкова А.О.</i>	
ІНДИВІДУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФАРМАКОГЕНЕТИКИ: ВІД МОЛЕКУЛЯРНИХ ОСНОВ ДО СТРАТЕГІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ В КЛІНІЧНУ ПРАКТИКУ УКРАЇНИ	46
<i>Маслоїд Т. М., Магрета В. І.</i>	
КЕТАМІН: СУЧАСНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ В ПСИХІАТРІЇ ТА НЕЙРОМЕДИЦИНІ	48
<i>Маслоїд Т.М., Гінгін А.І., Пилипенко Н.В.</i>	
ЛІКАРСЬКА ТОКСИЧНІСТЬ У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ ТА СТРЕСУ: ЗЛОВЖИВАННЯ АНКСІОЛІТИКАМИ, АНАЛЬГЕТИКАМИ	49
<i>Маслоїд Т.М., Сульжик В.М., Ковальчук К.В.</i>	
НОВЕ ЛІКУВАННЯ ГЕПАТИТУ В: СУЧАСНІ ПІДХОДИ, ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	50
<i>Матвєєнко М.С., Гладких Ф.В., Карафуліді О.В., Васильєв Д.В., Козаченко А.В.</i>	
ДИКЛОФЕНАК НАТРІЮ ТА ЦЕНТРАЛЬНІ МОДИФІКАТОРИ БОЛЮ: ПОРІВНЯЛЬНЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АД'ЮВАНТІВ	51
<i>Настоящий В.В., Таран І.В.</i>	
ВПЛИВ ПІДВИЩЕНОГО РІВНЯ ГІДРОГЕН СУЛЬФІДУ НА СТАН СІТКІВКИ ОКА ЩУРІВ ЗА УМОВИ ДІАБЕТИЧНОЇ РЕТИНОПАТІЇ	53

на 40,5 % ($p < 0,05$), зниження активностей ЦГЛ, ЦБС та ЦАТ/3-МСТ на 45-60 % ($p < 0,05$) та зростання загальної швидкості утилізації H_2S на 90 % ($p < 0,05$) порівняно з показниками контрольної групи самців.

Подальші дослідження в цьому напрямку дозволять поглибити існуючі уявлення щодо молекулярних механізмів гендерних відмінностей патології нирок за цукрового діабету.

Висновки. За стрептозотоцин-індукованого діабету відмічаються порушення ниркового обміну H_2S у тварин різної статі, хоча їх виразність (ступені дефіциту H_2S , зниження активності H_2S -синтезуючих ферментів та зростання швидкості утилізації H_2S) вірогідно більша саме у особин чоловічої статі.

ПЕРЕБІГ АУТОІМУННОГО ТИРЕОЇДИТУ НА ФОНІ КОРЕКЦІЇ ДЕФІЦИТУ ВІТАМІНУ D

Іванчук О.В., Півторак К.В.

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, 21018,
вул.Пирогова, 56, м. Вінниця, Україна, challengesasha@gmail.com

Актуальність. Захворювання щитоподібної залози посідають перше місце у структурі ендокринопатій, при цьому аутоімунна патологія щитоподібної залози виявляється частіше, ніж інші аутоімунні захворювання. На сьогодні не існує ефективного патогенетичного лікування аутоімунного тиреоїдиту. Ендокринологи переважно коригують його наслідки у вигляді гіпотиреозу чи тиреотоксикозу. Підходи до лікування аутоімунного тиреоїдиту досі залишаються суперечливими. Одним із ефектів вітаміну D є зниження синтезу макрофагів та прозапальних цитокінів, що забезпечує здатність регулювати активність аутоімунних запальних процесів в організмі [1].

Мета роботи. Провести аналіз сучасних наукових джерел і узагальнити дані щодо взаємозв'язку між рівнем вітаміну D в організмі та перебігом аутоімунного тиреоїдиту.

Матеріали і методи. Робота виконана як огляд літератури. Використано аналітичний метод опрацювання наукових публікацій у вітчизняних та зарубіжних базах даних, включно з результатами клінічних, метааналітичних і епідеміологічних досліджень, що вивчали роль вітаміну D у розвитку та перебігу аутоімунного тиреоїдиту.

Результати. Наукові дослідження свідчать, що вітамін D відіграє важливу роль у формуванні імунної відповіді при різних аутоімунних та запальних захворюваннях [2]. У метааналізі, проведеному Taheriniya, було обстежено 6123 пацієнти. Нижчі рівні вітаміну D корелювали з аутоімунними захворюваннями щитоподібної залози ($p=0,013$) [3]. Інші дослідження показали, що зниження рівня вітаміну D на одну одиницю супроводжується збільшенням частоти аутоімунних захворювань щитоподібної залози майже на 25 %. Крім того, встановлено коморбідність між аутоімунними та метаболічними порушеннями: у пацієнтів із цукровим діабетом типу 2 ризик виникнення аутоімунних тиреоїдних захворювань є вищим порівняно зі здоровими людьми.

Також концентрація вітаміну D тісно пов'язана з наявністю антитіл до тканини щитоподібної залози у осіб із цукровим діабетом типу 2, але не у пацієнтів контрольної групи. Низька концентрація вітаміну D у крові провокує збільшення частоти появи антитіл до тиреопероксидази у таких пацієнтів [4].

Висновки Знижений рівень вітаміну D у сироватці крові є важливим фактором ризику розвитку багатьох хронічних станів, зокрема аутоімунних захворювань. Застосування препаратів вітаміну D може мати позитивний вплив на перебіг аутоімунного тиреоїдиту та запобігати його прогресуванню.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА БЕЗПЕКИ ІНГІБІТОРІВ SGLT2 (ДАПАГЛІФЛОЗИН VS ЕМПАГЛІФЛОЗИН) У ПАЦІЄНТІВ З ХРОНІЧНОЮ СЕРЦЕВОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ БЕЗ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ

Кіричук Я. А., Шупер В. О.

Буковинський державний медичний університет, 58000, Театральна площа 2,
м. Чернівці, Україна, kiryuchuk.yaroslava.med@bsmu.edu.ua,
shuper@bsmu.edu.ua

Актуальність. Хронічна серцева недостатність (ХСН) залишається однією з провідних причин госпіталізацій і смертності у світі, незалежно від наявності цукрового діабету. Інгібітори SGLT2 останніми роками зайняли ключову позицію у лікуванні ХСН завдяки доведеному зниженню ризику госпіталізацій та серцево-судинної смерті. Дапагліфлозин і емплагліфлозин показали високу ефективність у великих рандомізованих дослідженнях, проте прямі порівняння їхньої дії у пацієнтів без цукрового діабету залишаються обмеженими. В умовах розширення терапевтичних можливостей SGLT2-інгібіторів важливим є аналіз потенційних відмінностей у клінічній ефективності та профілі безпеки цих препаратів.

Мета дослідження. Провести порівняльний аналіз ефективності та безпеки дапагліфлозину та емплагліфлозину у пацієнтів з ХСН без цукрового діабету за даними клінічних досліджень та метааналізів останніх п'яти років.

Матеріали та методи. У роботі виконано аналітичний огляд публікацій, опублікованих упродовж 2019–2024 років у базах Scopus, PubMed та Web of Science. До аналізу включені рандомізовані клінічні дослідження та метааналізи, у яких оцінювали вплив дапагліфлозину та емплагліфлозину на перебіг ХСН у пацієнтів без цукрового діабету. Основними критеріями оцінки були серцево-судинна смертність, частота госпіталізацій через СН, динаміка симптомів, зміна функціонального класу за NYHA та профіль побічних реакцій (гіпотензія, порушення функції нирок, інфекції сечостатевого тракту).

Результати. Аналіз сучасних досліджень показав, що обидва препарати демонструють порівняну ефективність у зниженні ризику госпіталізацій з приводу СН та серцево-судинної смертності. Дані DAPA-HF та DELIVER підтвердили позитивний вплив дапагліфлозину на зниження комбінованих